

תת"ע 6346/11/14 - מדינת ישראל נגד ח'יתאם עומר ח'יתאם עומר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 6346-11-14 מדינת ישראל נ' ח'יתאם עומר
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ח'יתאם עומר ח'יתאם עומר

הנאשמת

הכרעת דין

ראשית דבר, הריני מזכה את הנאשמת.

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 19/07/14 בשעה 16:15, עצרה את רכבה באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה, וזאת בניגוד לתקנה 171(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: **"התקנות"**).

2. הנאשמת כפרה בעובדות המיוחסות לה בכתב האישום. שמעתי ראיות הצדדים ואף ערכתי ביקור במקום.

3. התביעה הביאה מטעמה את סמ"ר עוז ניר, עורך הדו"ח, והגישה באמצעותו את הדו"ח ת/2, בו נרשם כדלקמן: **"...במהלך משמרת הבחנתי ברכב הנ"ל שעומד באמצע נתיב נסיעה בכביש חיבור בין תחנת דלק מעיליה לכביש מעיליה...רכבים נאלצו לתמרן בין נתיבים ולחסום ולהפריע את הנתיב הנגדי. יש לציין שהרכב לא היה תקוע, ללא וינקרים וללא אות מצוקה..."**.

התביעה הגישה גם את ת/3, שהוא מסמך שנערך ביום 19/7/14, בו רשם עד התביעה את הנסיבות המפורטות ב-ת/1.

בעדותו בפניי טען, כי בהנחיית קצין משטרה, רשם את מס' הרכב שהפריע לתנועה ולאחר מכן זומן בעל הרכב ונרשם לו דו"ח. הדו"ח נרשם רק למחרת היום. הדו"ח לא נרשם באותו מעמד כי השוטר היה באותה עד סדרן בהפגנה. השוטר הוסיף וציין כי אינו יודע אם מדובר בשטח פרטי, כטענת הנאשמת. הוא רשם לנאשמת רק דו"ח

תנועה.

4. מטעם הנאשמת העידו הנאשמת ובעלה. בהודעתה במשטרה מסרה הנאשמת כי לא הפריעה לתנועה וכי רכבה חנה כאשר לפניה ואחריה כלי רכב חונים. ייתכן שמי שחסם את התנועה היה הרכב שהיה ראשון. כמו כן, היא ציינה כי מדובר בשטח פרטי וכי זהו מקום שבדרך כלל אנשים חונים.

בעדותה בבית המשפט הנאשמת מאשרת כי אכן חנתה במקום והציגה תמונה (נ/1) על אופן חנייתה. לטענתה, מדובר בדו"ח שנרשם ממניעים פוליטיים. חזרה הנאשמת על טענתה כי היו רכבים שחנו לפניה ואחריה. לא נאמר לה ביום ההפגנה כי יש כוונה לרשום לה דו"ח, אלא רק למחרת התקשרו לביתה.

בעלה של הנאשמת, מר עומר אחמד, העיד כי בהיותו הבעלים של הרכב זומן בטלפון למשטרת מעונה למסור עדות ולקבל דו"ח על הפרעה לתנועה.

5. לאחר ששקלתי את הדברים, זו לעומת זו, נראית לי גרסת ההגנה מזו של התביעה והחלטתי לזכות את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

תקנה 71(1) לתקנות התעבורה מורה כי: **"לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו, לא יחנה ולא ישאירנו עומד באופן -**

(1) שיש בו כדי להפריע או לעכב את התנועה;

אין מחלוקת בין הצדדים לגבי העובדות הבאות:

א. הנאשמת החנתה את רכבה במקום המצוין בכתב האישום.

ב. בנתיב הנסיעה במקום בו חנתה לא מוצב תמרור או סימון אחר האוסר במפורש על

חניית כלי רכב.

התביעה טוענת כי עקב חניית רכב הנאשמת, נגרמה הפרעה לתנועה בכך שמכוניות נאלצו לתמרן ולסטות מנתיב הנסיעה. הנאשמת, מנגד, טענה, כי מדובר בשטח פרטי, מותר לחנות במקום, חנו עוד כלי רכב ומניע פסול עמד מאחורי רישום הדו"ח לה וזאת בשל השתתפותה בהפגנה נגד המלחמה שהתנהלה באותו זמן.

6. מדובר בשטח עירוני ובהעדר תמרור האוסר חנייה במקום ובהעדר סימני דרך אחרים האוסרים חנייה בצד הדרך, קיימת סברה כי הרשויות המוסמכות לכך החליטו כי מותר במקום להחנות.

על נהג סביר מוטל לבחון האם בנסיבות המיוחדות של הדרך אותה שעה, עלולה חנייתו במקום מסוים להפריע לתנועה. עם זאת, לא מוטל עליו לבצע חקירה ובדיקה האם בנסיבות רגילות ככלל, אסורה

החנייה, היות והיא עלולה להפריע לתנועה. תפקיד זה מוטל על הרשויות ובמקרה זה, סבורות הן כי החנייה עלולה להפריע לתנועה, מוטל עליהן להציב תמרור או סימן מתאים.

במקרה שלפנינו לא הוצב תמרור או סימן דרך אחר האוסר על חניית רכב במקום בו החנתה הנאשמת את רכבה.

לכן, אני סבור כי לא ניתן לבוא אל הנאשמת בטענות על אשר חנתה במקום בו חנתה.

זאת ועוד, לא נסתרה טענת הנאשמת כי מכל כלי הרכב שחנו במקום, רק היא זומנה למשטרה ונרשם לה דו"ח. כמו כן, לא נסתרה טענת הנאשמת, כי רכב אחר שחנה ראשון, ייתכן והוא זה שהפריע לתנועה ולרכב זה לא נרשם דו"ח. בנוסף, תמוה בעיניי מדוע זומנו בעלה והנאשמת לתחנת המשטרה לצורך קבלת הדו"ח. פרטי הרכב היו ברשותו של השוטר(ת/3) ויכול היה פשוט לשלוח את הדו"ח בדואר כמקובל, לבעל הרכב ולא להטריחו לתחנת המשטרה.

7. סיכומי של דבר, יש מקום לזכות את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה וכך אני עושה.

ניתנה היום, י"ג בתמוז תשע"ח, 26 יוני 2018, בהעדר הצדדים.